

MRF 2024.64

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 19. marts 2024, j.nr. 23/09849

Ophævet og hjemvist Langeland Kommunes tilbagekaldelse af afgørelse om, at rørledning havde status som privat vandløb, da kommunen ikke havde foretaget den fornødne partshøring af alle sagens parter, idet kommunen ikke kunne lægge til grund, at ét høringssvar repræsenterede samtlige parter i sagen.

Klagesagen angik, hvorvidt en rørledning nedlagt i henhold til en vandløbskendelse af kommunen kunne tillægges status som privat spildevandsledning, hvor udgifter til vedligeholdelse skulle afholdes af tilsluttede lodsejere. Den i sagen omhandlede rørledning løb gennem flere matrikler ved Arnskovmosen på Langeland. Fordelingen af udgifter forbundet med vedligeholdelse af rørledningen var fastsat ved kendelse af 1982 (stadfæstet i 1983), der angav fælles vedligeholdelsespligt. I februar 2022 foretog Langeland Kommune partshøring af bredejere på baggrund af kommunens planer om at træffe afgørelse om, at den omhandlede rørledning skulle have status som et privat vandløb, hvor fordelingsnøglen fra 1982 fortsat var gældende. En bredejer anførte i et høringssvar, at rørledningen enten havde status som offentligt spildevandsledning eller privat spildevandsledning. Den 22. april 2022 traf kommunen afgørelse om, at rørledningen var et privat vandløb, og at fordelingsnøglen fastsat ved kendelse i 1982 fortsat var gældende. Af afgørelsen fremgik, at en række ejendomme var blevet spildevandskloakerede, men at der stadig blev afledt tag- og overfladevand fra disse ejendomme. Endvidere var rørledningen tilkoblet septiktanke på to ejendomme, og det kunne ikke udelukkes, at der også var tilkoblet dræn fra de marker, rørledningen lå på. Det fremgik videre, at kommunen havde forstået de indkomne høringssvar på den måde, at der var ønske om, at rørledningen skulle være fællesprivat spildevandsanlæg. Afgørelsen fra april 2022 blev påklaget af den bredejer, der havde indgivet høringssvar, som gjorde gældende, at bredejerne havde en berettiget forventning om, at kommunen havde ansvaret for vedligeholdelse af ledningen, da kommunen siden 1983 administrativt

og økonomisk havde sørget for vedligeholdelse af rørledningen. Den 23. maj 2022 traf kommunen afgørelse om tilbagekaldelse af afgørelsen af 6. april 2022, da kommunen agtede at efterkomme et ønske hos klager om at optage rørledningen i spildevandsplanen og dermed give denne status som privat spildevandsledning. Kommunen anførte, at kommunen havde forstået klagen således, at bredejeren klagede på vegne af de fleste parter i sagen. Som følge heraf afsluttede Miljø- og Fødevarerklagenævnet klagesagen over afgørelsen fra april 2022. Afgørelsen fra maj 2022 om tilbagekaldelse blev påklaget af bredejeren, der navnlig anførte, at kommunen ikke havde partshørt hverken klager eller de øvrige bredejere, og afviste, at klager havde ytret noget ønske om optagelse af rørledningen på spildevandsplanen, da dette ville pålægge involverede parter betydelig en økonomisk byrde til afledning af kommunalt spildevand. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden), bemærkede indledningsvist, at en tilbagekaldelse af en gyldig retsakt sker ved en ny retsakt, hvor de almindelige forvaltningsretlige regler gælder, herunder officialprincippet og forvaltningslovens § 19, stk. 1, om forvaltningens pligt til at foretage partshøring. Herefter fandt nævnet, at afgørelsen led af en væsentlig retlig mangel, som kunne have betydning for sagens afgørelse, da alle sagens parter ikke var blevet partshørt forud for tilbagekaldelsen. Nævnet lagde herved vægt på, at der ikke var holdepunkter for, at alle parter ønskede, at rørledningen fik status som af fællesprivat spildevandsledning. På denne baggrund ophævede nævnet kommunens afgørelse om tilbagekaldelse og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Ophævelse af afgørelse om tilbagekaldelse af afgørelse om status for rørledning ved Arnskovmosen samt gyldighed af fordelingsnøgle for rørledningens vedligehold i Langeland Kommune

Sag: 23/09849

Dato: 19. marts 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter vandløbslovens^[1] § 80, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Langeland Kommunes afgørelse af 23. maj 2022 om tilbagekaldelse af afgørelse af 6. april 2022 om status for rørledning ved Arnskovmosen samt gyldighed af fordelingsnøgle for rørledningens vedligehold.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen kan anlægges ved domstolene.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 21. juli 2023 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en bredejer.

Klager har navnlig anført, at Langeland Kommune ved den påklagede afgørelse af 23. maj 2022 har ophævet afgørelsen af 6. april 2022 uden hjemmel og uden behørig partshøring.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

2. Sagens oplysninger

2.1. Rørledningen

Den omhandlede rørledning løber fra [Ejendom 1] på [Adresse 1], matrikel [Matrikelnummer 1] og til bassiner i Arnskovmosen på matrikel [Matrikelnummer 2] og [Matrikelnummer 3].

Landvæsenskommissionen for Fyns Amtskommunes 3. område, Rudkøbing, har den 21. oktober 1982 afsagt kendelse angående fordeling af vedligeholdelsesudgifter vedrørende rørledningen. Kendelsen er stadfæstet ved Overlandvæsenskommissionen for Fyns og Vejle amtskommuners kendelse af 30. september 1983 med den ændring, at sideledningen langs [Vej 1] fra det punkt, hvor den er tilsluttet ledningen fra [Vej 2] til Arnskovmosen, indtil det punkt, hvorfra stikledningen er ført ind til [Person 1's] ejendom, fremtidig indgår som en del af det ledningssystem, der er omfattet af den fælles vedligeholdelsespligt.

2.2. Sagens forhistorie

Den 24. februar 2022 sendte Langeland Kommune et partshøringsbrev til bredejerne, herunder klager, hvori kommunen oplyste, at kommunen agtede at træffe afgørelse om, at rørledningen ved Arnskovmosen har status som privat vandløb samt at fordelingsnøglen fastsat i landvæsenskommissionskendelse af 21. oktober 1982 og senere i overlandvæsenskommissionskendelse af 30. september 1983 fortsat er gældende.

Den 9. marts 2022 sendte klager sit høringssvar til Langeland Kommune, hvori klager anførte, at rørledningen ifølge klager enten har status som en offentlig spildevandsledning eller et privat spildevandsanlæg.

Den 6. april 2022 traf Langeland Kommune afgørelse om, at rørledningen er et privat vandløb, og at fordelingsnøglen i kommissionskendelserne fra 1982 og 1983 fortsat er gældende. Om afgørelsens baggrund fremgår, at rørledningen oprindeligt er anlagt som en afløbsledning med tilløb fra et daværende mejeri, som i dag er nedlagt. Mejeriet lå oprindeligt på [Adresse 2], som sidenhen er udmatrikuleret til [Adresse 2 og 3].

Om rørledningens anvendelse fremgår det af afgørelsen, at ejendommene [Adresse 1, 4, 5, 6, 7, 2 og 3] er blevet spildevandskloakeret siden kendelserne fra landvæsenskommissionen og overlandvæsenskommissionen fra hhv. 1982 og 1983. Dog afledes stadig tag-/overfladevand fra disse ejendomme. Rørledningen er derudover tilkoblet husspildevand fra septiktanke fra to ejendomme på [Vej 1]. Herudover formodes det, at der også afledes indsivende drænvand fra de marker, som rørledningen ligger på, og kommunen kan ikke udelukke, at der også er tilkoblet dræn på rørledningen, hvor den passerer markerne. Det fremgår videre, at rørledningen aldrig er blevet optaget i en spildevandsplan, men at Langeland Kommune den 7. januar 2022 har modtaget et ønske om, at rørledningen skal være fællesprivat spildevandsanlæg.

Ved brev af 2. maj 2022 påklagede klager kommunens afgørelse af 6. april 2022 til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Klager anførte navnlig, at Langeland Kommune siden 1983 såvel administrativt som økonomisk har sørget for vedligeholdelsen af rørledningen på en sådan måde, at klager og øvrige bredejere har opnået en berettiget forventning om, at kommunen ville fortsætte med denne praksis. Klager anførte desuden, at det forhold, at kommunen tidligere har forsømt at optage rørledningen som et spildevandsanlæg i spildevandsplanen, ikke i sig selv kan begrunde, at rørledningens status ændres til et privat vandløb.

Den 23. maj 2022 traf Langeland Kommune afgørelse om at ophæve kommunens afgørelse af 6. april 2022. Kommunen begrundede bl.a. afgørelsen med, at Langeland Kommune ville efterkomme klagers ønske om, at ledningen formelt optages i spildevandsplanen og dermed får retlig status som privat spildevandsledning. Kommunen besluttede således at igangsætte processen om at optage ledningen som en fællesprivat spildevandsledning ved et selvstændigt tillæg til spildevandsplanen.

Den 23. maj 2022 kvitterede Miljø- og Fødevarerklagenævnet for, at Langeland Kommune havde besluttet at genoptage sagen vedrørende kommunens afgørelse af 6. april 2022 og lukkede herefter klagesagen.

Ved brev af 31. maj 2022 oplyste klager til Langeland Kommune, at kommunen havde misforstået klagen af 2. maj 2022, og at kommunen forsøgte at vende denne misforståelse til kommunens fordel. Klager oplyste, at klager på intet tidspunkt havde ytret ønske om, at rørledningen skulle optages i spildevandsplanen, men derimod at det forhold, at rørledningen ikke allerede var optaget i spildevandsplanen skyldtes kommunens forsømmelse og passivitet siden 1983, og at dette ikke kunne begrunde, at rørledningens status blev ændret til et privat vandløb.

Ved brev af 2. juni 2022 til Langeland Kommune gentog klager, at klager på intet tidspunkt havde ytret ønske om, at ledningen skulle optages i spildevandsplanen.

Den 3. juni 2022 oplyste Langeland Kommune i en mail til klager, at kommunen forventede at påbegynde udarbejdelse af tillæg til spildevandsplanen til efteråret.

Ved brev af 14. februar 2023 henvendte klager sig til Folketingets Ombudsmand. Klager anførte navnlig, at Langeland Kommunes afgørelse af 23. maj 2022 om ophævelse af afgørelse af 6. april 2022 var ugyldig bl.a. under henvisning til, at kommunen har handlet i strid med legalitetsprincippet og forbuddet mod magtfordrejning.

Ved brev af 9. juni 2023 besvarede Folketingets Ombudsmand klagers henvendelse af 14. februar 2023. Det fremgår af besvarelsen, at ombudsmanden havde besluttet at oversende en kopi af klagers henvendelse med bilag til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, så nævnet kunne tage stilling til, om nævnet kunne behandle klagen over, at Langeland Kommune ved afgørelse af 23. maj 2022 tilbagekaldte sin afgørelse af 6. april 2022 og i givet fald, hvad dette gav nævnet anledning til at foretage sig i forhold til klagen af 2. maj 2022 over afgørelsen af 6. april 2022.

Ved brev af 10. juli 2023 til klager besvarede Miljø- og Fødevarerklagenævnet henvendelsen fra Folketingets Ombudsmand. Nævnet oplyste, at nævnet forstod henvendelsen fra Folketingets Ombudsmand sådan, at ombudsmanden ønskede, at nævnet over for klager tog stilling til, hvorvidt der for den type af afgørelse, som Langeland Kommune havde truffet ved tilbagekaldelsen af 23. maj 2022, generelt er klageadgang til nævnet. Nævnet oplyste, at nævnet – efter

nævnets egen opfattelse – har kompetence til at behandle tilbagekaldelse af en afgørelse, hvis nævnet har kompetence til at behandle den afgørelse, som tilbagekaldes. Det var i den forbindelse nævnets opfattelse, at nævnet har kompetence til at behandle en klage over en kommunes tilbagekaldelse af en tidligere afgørelse for så vidt angår spørgsmålet om en rørlednings status. Nævnet ville derimod ikke have kompetence til at behandle en klage over en kommunes tilbagekaldelse af en afgørelse om fordelingen af udgifter til vedligeholdelse.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærkede, at nævnet først kan forholde sig til, om forudsætningerne for behandling af en klage, herunder kompetence, klagefrist og klageberettigelse, er opfyldt efter modtagelsen af en eventuel klage.

Den 21. juli 2023 indsendte klager en klage til Miljø- og Fødevarerklagenævnet over Langeland Kommunes afgørelse af 23. maj 2022 om tilbagekaldelse af afgørelsen af 6. april 2022.

2.3. Den påklagede afgørelse

Langeland Kommune har den 23. maj 2022 truffet afgørelse om tilbagekaldelse af kommunens afgørelse af 6. april 2022 om, at rørledningen er et privat vandløb, og at fordelingsnøglen i kommissionskendelserne fra 1982 og 1983 fortsat er gældende.

Det fremgår af afgørelsen, at Langeland Kommune har forstået klagen af 2. maj 2022 sådan, at klager udtrykker sig på vegne af de fleste parter i sagen, og at klager ønsker, at rørledningen har status som fællesprivat spildevandsledning til håndtering af tag/overfladevand fra de tilsluttede ejendomme.

Langeland Kommune har i afgørelsen anført, at ledningens status som vandløb eller spildevandsanlæg er uden betydning for gyldigheden af fordelingsnøglen for rørledningens vedligehold, og at baggrunden for kommunens afgørelse af 6. april 2022 om, at rørledningen havde status af vandløb, var Miljø- og Fødevarerklagenævnets praksis på området.

Det fremgår videre af afgørelsen, at Langeland Kommune vil efterkomme klagers ønske om, at rørledningen formelt optages i spildevandsplanen og dermed får status som fællesprivat spildevandsledning, idet der fortsat afledes overfladevand fra tilsluttede ejendomme i oplandet. Kommunen har på den

baggrund besluttet at ophæve kommunens afgørelse af 6. april 2022 om status for rørledning ved Arnskovmosen og i stedet igangsætte processen om at optage ledningen som fællesprivat spildevandsledning ved et selvstændigt tillæg til spildevandsplanen.

Det fremgår desuden af afgørelsen, at Langeland Kommune har været i dialog med [Virksomhed 1], som ikke ønsker at overtage rørledningen som spildevandsledning, idet området ved Illebølle og Vindeby er spildevandskloakeret.

2.4. Klagens indhold

Klager har anført, at Langeland Kommune ved afgørelse af 23. maj 2022 uden hjemmel har ophævet sin afgørelse af 6. april 2022, og at kommunen har ophævet afgørelsen på et ukorrekt grundlag, eftersom kommunen har misforstået klagen, og hverken klager eller øvrige bredejere er blevet partshørt. Kommunen har ifølge klager forsøgt at undgå, at få klagers klage behandlet af et klagenævn.

Klager har desuden anført, at klager tidligere har klaget over, at Langeland Kommune – da kommunen anlagde tre vejriste og således begyndte at aflede offentligt spildevand til rørledningen – ikke ændrede ledningens status til at være offentlig. Det er ifølge klager en offentlig opgave at håndtere spildevand fra kommunale veje, og opgaven bør ikke uden videre kunne lægges over på en privat grundejer. Ifølge klager er der siden 1983 uden oplysning til ejerne af de berørte matrikler sket følgende ændringer vedrørende rørledningen:

- Kloakering i 2006/2007 af seks deltagende matrikler på [Vej 2].
- Tilslutning uden dato til rørledningen af seks oprindelige ikkedeltagende matrikler.
- Tilslutning uden dato af kommunens spildevand fra tre vejriste.

Det er ifølge klager påfaldende, hvordan Langeland Kommune i sine skrivelser skifter holdning efter hvilken løsning på sagen, kommunen måtte ønske på det pågældende tidspunkt.

Herudover har klager anført, at der ifølge klager ikke er noget ønske eller behov for hverken at få registreret rørledningen i Langeland Kommunes spildevandsplan eller at oprette et spildevandslaug med vedtægter, da det bl.a.

vil pålægge de involverede parter en betragtelig økonomisk byrde til afledning af det kommunale vejspildevand. Det er herefter klagers vurdering, at kommunen ved sin enerådende forvaltning af rørledningen siden 1983 har mistet muligheden for i dag at få rørledningen optaget i kommunens spildevandsplan.

Langeland Kommunes vurdering af, om fordelingsnøglen stadig er gyldig, er ifølge klager i strid med kommunens tidligere afgørelse af 4. januar 2016, hvor kommunen i henhold til vandløbslovens § 62, stk. 1, som følge af faktiske ændrede forhold, ville ændre rørledningen til et privat vandløb og lade fremtidig vedligeholdelse overgå til de involverede bredejere samt ophæve den tidligere fordelingsnøgle. Kommunen har ifølge klager ikke tilstrækkeligt belæg for at fravige grundprincippet i vandløbslovens § 35, stk. 1, om, at vedligeholdelsen af private vandløb påhviler bredejerne.

I en supplerende klage af 1. september 2023 har klager anført, at Langeland Kommunes afgørelse af 23. maj 2022 bør ophæves, allerede fordi kommunen ikke har partshørt alle berørte parter i sagen.

Det er klagers opfattelse, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet kan træffe afgørelse om, at rørledningens status enten er et rørlagt vandløb, hvor bredejerne efter vandløbsloven hver især forpligtes til at vedligeholde deres del af rørledningen, eller at rørledningen fortsat er et uregistreret offentligt spildevandsanlæg. Det er således klagers opfattelse, at rørledningen i dag ikke vil kunne registreres som en fællesprivat spildevandsledning, idet Langeland Kommune ved at have afholdt udgifter til løbende vedligehold i 39 år har forpasset denne mulighed. Kommunen har ifølge klager afholdt udgifter til vedligeholdelse uden hensyntagen til den gældende fordelingsnøgle.

Klager har herudover anført, at Langeland Kommune ikke bør tolke en enkelt klage fra én af i alt otte bredejere som et udtryk for et enigt ønske blandt de otte bredejere. Der blev ifølge klager sendt fem enslydende hørings svar på baggrund af kommunens høringsbrev af 24. februar 2022.

Klager har endelig anført, at Langeland Kommune i denne sag har udøvet en høj grad af magtfordrejning samt handlet i strid med gældende regler og god forvaltningsskik.

2.5. Langeland Kommunes bemærkninger til klagen

Langeland Kommune har i sine bemærkninger af 23. august 2023 til klagen anført, at kommunen i sin begrundelse for at ophæve afgørelsen af 6. april 2022 har lagt vægt på, at kommunen har forstået klagers klage af 2. maj 2022 sådan, at klager udtrykte sig på flere bredejerers vegne, og at der var opbakning blandt disse til, at rørledningen skulle betragtes som fællesprivat spildevandsledning til håndtering af tag/overfladevand fra de tilsluttede ejendomme. Kommunens opfattelse var bl.a. begrundet i, at samtlige parter i høringsperioden havde fremsendt enslydende høringssvar, hvoraf det fremgik, at de betragtede ledningen som en fællesprivat spildevandsledning.

Langeland Kommune har videre anført, at kommunen desuden har lagt vægt på, at rørledningen oprindeligt var anlagt til afledning af spildevand fra flere ejendomme, og at der i dag fortsat sker afledning af spildevand fra ejendommene. Den manglende registrering af rørledningen i kommunens spildevandsplan kan ifølge kommunen bero på en fejl, eftersom der foreligger en landvæsenskommissionskendelse af 21. oktober 1982 og overlandvæsenskommissionskendelse af 30. september 1983, som beskriver anlægget, driftsansvar og udgiftsfordeling af det fællesprivate spildevandsanlæg "Arnskovledningen".

Det er Langeland Kommunes opfattelse, at rørledningens status ikke har betydning for gyldigheden af landvæsenskommissionskendelse af 21. oktober 1982 og overlandvæsenskommissionskendelse af 30. september 1983 og den gældende fordelingsnøgle for rørledningens vedligehold. Rørledningens status er derimod ifølge kommunen vigtig i forhold til en eventuel regulering af de gældende kommissionskendelser. Kommunen har desuden anført, at kommunen har vurderet, at kendelserne kan danne grundlag for optagelse i spildevandsplanen.

Endelig har Langeland Kommune anført, at der ikke er foretaget partshøring i forhold til kommunens beslutning om at genoptage sagen, og at beslutningen var i overensstemmelse med klager og de øvrige bredejerers ønske om, at rørledningen skulle bevare sin status som fællesprivat spildevandsanlæg. Det er kommunens opfattelse, at kommunen er forpligtet til at registrere fællesprivate spildevandsanlæg i spildevandsplanen, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, 2. pkt.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle spørgsmålet om, hvorvidt der var grundlag for at tilbagekalde afgørelsen af 6. april 2022.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3.2. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Langeland Kommune har ved afgørelsen af 23. maj 2022 tilbagekaldt sin afgørelse af 6. april 2022 om status for rørledning ved Arnskovmosen samt gyldigheden af fordelingsnøgle for rørledningens vedligeholdelse.

Begrebet tilbagekaldelse omfatter det forhold, at en forvaltningsmyndighed på eget initiativ ophæver sin egen gyldige afgørelse. En tilbagekaldelse sker ved en ny forvaltningsakt, hvor de almindelige forvaltningsretlige regler gælder.

Et grundlæggende princip i forvaltningsretten er offentlige myndigheders pligt til at oplyse sagerne. Det kaldes official- eller undersøgelsesprincippet. Det følger af officialprincippet, at myndigheden selv skal skaffe de nødvendige oplysninger i en sag eller sørge for, at private, navnlig parterne, er med til at oplyse sagen.

En forvaltningsmyndighed har altså pligt til at sørge for, at der er et tilstrækkeligt fyldestgørende - retligt og faktisk - grundlag for, at myndigheden kan træffe en fuld forsvarlig og lovlige afgørelse. Omfanget af undersøgelserne i en sag afhænger af sagens karakter og af omstændighederne i sagen i øvrigt. Officialprincippet gælder på ulovbestemt grundlag. Princippet er en såkaldt garantiforskrift, som har til formål at bidrage til at sikre, at en forvaltningsmyndigheds afgørelse bliver indholdsmæssigt lovlige og rigtig.

Hvis en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske

omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet parten lejlighed til at komme med en udtalelse. Det følger af forvaltningslovens § 19, stk. 1.^[4] Pligten gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Der gælder en vis formodning for, at en part ikke har kendskab til, at en bestemt oplysning indgår i afgørelsesgrundlaget for en sag. Derfor regner man normalt med, at en part ikke kender oplysningen, medmindre parten selv har givet oplysningen til brug for behandlingen af den pågældende sag, eller det i øvrigt klart fremgår af omstændighederne, at oplysningerne indgår i netop denne sag hos myndigheden.

Der er kun pligt til partshøring, hvis de pågældende oplysninger er væsentlige for sagens afgørelse. Det betyder, at oplysningerne skal kunne påvirke indholdet af den afgørelse, myndigheden træffer. Forvaltningsmyndigheden må overveje, hvordan den forventelige afgørelse vil se ud - og om resultatet ville være det samme uden de pågældende oplysninger. Også her må tvivl føre til, at der foretages partshøring.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at Langeland Kommunes afgørelse lider af en retlig mangel, som kan have betydning for sagens afgørelse, idet samtlige af sagens parter ikke er partshørt, inden kommunens tilbagekaldelse. Nævnet har lagt vægt på, at der ikke i klagen af 2. maj 2022 er tilstrækkelige holdepunkter for at lægge til grund, at samtlige parter ønskede, at rørledningen fik status af fællesprivat spildevandsledning til håndtering af tag/overfladevand fra de tilsluttede ejendomme. Nævnet bemærker i den forbindelse, at kommunen burde have sikret sig, at klager indbragte sagen på vegne af alle berørte parter, f.eks. ved at have bedt om fuldmagter eller lign. Alternativt burde kommunen have partshørt samtlige parter om de oplysninger, som klager indsendte, forinden kommunen traf afgørelse om tilbagekaldelse af afgørelsen af 6. april 2023.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver på denne baggrund Langeland Kommunes afgørelse af 23. maj 2022 om tilbagekaldelse af afgørelse af 6. april 2022.

3.3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Langeland Kommunes afgørelse af 23. maj 2022 om tilbagekaldelse af afgørelse af 6. april 2022 om status for rørledning ved Arnskovmosen samt gyldighed af fordelingsnøgle for rørledningens vedligehold.

---

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1217 af 25. november 2019 om vandløb.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

Lovområder:

Vandløbsloven

